

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 12., Vol. 20., 15. prosince-December 15th, 1986.

PRIME MINISTER · PREMIER MINISTRE

Mila and the children join me in wishing the readers and staff of *Kanadske Listy*, a joyful holiday season.

The many festive celebrations and observances taking place across Canada mark a time of joy and peace.

In declaring 1986 the International Year of Peace, the United Nations challenged each of us to work for peace as both individuals and as citizens of the world community. This season offers Canadians an opportunity to pause and reflect upon our good fortune as a nation free of war and civil conflict.

We are a nation of immigrants. For generations people from many lands have come to this country to find a new beginning -- to seek the peace and freedom they were denied elsewhere. In Canada they established a society which honours its multicultural heritage, a fact that is apparent as a variety of celebrations take place throughout this festive season.

May each of you share in the special spirit of this holiday season. And it is my hope that peace, health and happiness will follow you, your families, your friends and your community in the coming year.

Brian Mulroney

OTTAWA
1986

Minister
Ministre

Ministry of
Citizenship and Culture
Ministère des
Affaires civiles
et culturelles

6th Floor
77 Queen Street West
Toronto, Ontario
M5A 2P2
Tel: 965-2703

6th Floor
17 Queen's Quay West
Toronto, Ontario
M5A 2P2
Tel: 965-5578

Dear Friends,

We are delighted to have this opportunity to send our warmest season's greetings to the staff and readers of *Kanadske Listy*.

As this year draws to a close, our thoughts turn to all that we have to be grateful for - and there is much.

In the past year, we have been your guests at festivals, exhibitions and conferences. We have seen first hand how much time, energy and caring you have invested to make Ontario a home for all, a province where everyone is treated with respect and goodwill.

As ministers of the Ontario government, we have the special responsibility of working towards the ideal of full and equal citizenship for all.

From our travels throughout the province, however, we know that it is people like you who will make it possible.

We wish you the very best for a joyous and healthy holiday season.

Yours sincerely,

Lily Munro
Lily Munro
Minister

Yours sincerely,

Tony Euprecht
Tony Euprecht
Minister without
Portfolio

Boža Dvořáková-Špačková:

Dvoje Vánoce

/Regensburg 1948./

Vánoce v domové -
sníh děti z domů láká
sánkovat, koulovat
a stavět sněhuláka.

Mráz kreslí po oknech,
rolničky zvoni,
cukroví maminky
po celém domě voní.

Dárky pod stromečkem,
barevných světél záře,
každému dítěti
úsměvem kvetou tváře.

Zvonů hlas velebný
volá nás na půlnoční,
mír vládne na zemi. -
Proč jen v tu dobu roční?

Čas měří beznaděj
na dny a na hodiny -
Vánoce v exilu,
Vánoce bez rodiny,

Vánoce bez jeslí
a bez polévky rybí,
ty české koledy
jak nám teď tady chybí!

Vesele Vánoce?
Na ty si vzpomínáme...
Už se nám nevrátí -
jen slza s oka kane.

[Autorka žije ve Vancouver, B.C.]

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LÍSTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámořní loď ... \$ 12:00
Zámořní letecky ... \$ 16:00

KYTICE

JIRÍHO SUCHEHO A PAVLA KRÁLE.

V předmluvě k ilustrovanému vydání
Erbenovy "Kytice" z r. 1924 Fr. Sekani-
na napsal, že "Erben přinesl k nám
svou Kytici a nesmrtelně nám ztěles-
nil především krásu a svéráz české
duše vedle krásy a svérázu české ře-
či. Dva poklady, nad které nemá a nik-
dy nebude mít žádný národ na světě".
"Kytice", kterou jsme viděli v prove-
dení torontského Nového divadla, je
ovšem kyticí trochu jinou. Vedle poba-
vení, Suchého zpracování Erbenových
básní bylo snad také instrumentem
protestu proti režimu. Je-li tomu tak
/představení Semaforu jsem neviděl/,
motiv protestu se vytratil a všechno,
co zůstalo v Králově provedení, bylo
pobavení. Tím nechci torontskou pro-
dukcí nijak snižovat-pobavení je do-
statečným důvodem k provedení které-
koliv hry. Ale někteří diváci /a já
byl chvílemi jedním z nich/ se cítili
podvědomě trochu dotčeni možná úsměv-
nou, ale v podstatě přece jen parodií
díla, jež Sekanina nazval "jedním z úhel-
ných kamenů našeho básnictví". Ale větší-
nou jsem se /spolu s obrovskou většinou
diváků/ dobře bavil.
Nestihl jsem bohužel "Svatební košili".
Ale přátelé mi řekli, že zvlášť společné
scény Moniky Hálové-Kolářčkové a Fran-
ty Vainbucha byly výborné. "Polednice" měla
znamenité okamžiky, ale občas se vlekla
docela nejiskřivě. Bohouš Máca a Franti-
šek Safertál si rozhodně přišli na své.
"Zlatý kolovrat" inspiroval několik pěkných
výkonů /Tomáš Mašek jako poustevník/
a Ivan Rázl /král-mně se ale navždy vryl
do paměti jako jezdec-kůň plavně ovla-
dávající v elegantních kruzích imaginárními
hvozdami jeviště/. Ženské role byly méně
vděčné, ale byly spolehlivě obsazeny Ma-
rií Klečkovou, Radkou Tamchynovou, grotesk-
ně vymodelovanou Zdenkou Novotnou a Otou Sa-
fertálovou. Pavel Král byl znamenitý vod-
ník /opera "Vodník"/, kterému nahrávali
Jana Jeřábková a Josef Musil. Velmi dobří
byli zpívající vyprávěči Radky a Karla
Tamchynových.
Program byl zakončen utipným "Lexikonem
bylostí nadpřirozených" Ferdý Čulíka a
"Bludičkou"/která se ovšem v Erbenově "Ky-
tici" nekondá/. Jana Jeřábková v titulní ro-
li znovu potvrdila svůj nemalý zpěvnický
talent /nikdy jsem ji tak dobře zpívat
neslyšel/. Marie Klečková a Ota Safertá-
lová se představily jako svůdné a docela
nesoucenné jezinky, poutník Franty Vainbu-
cha/chvílemi se mi v jeho interpretaci
mikal Vlasta Burián/ se v jednom kuse vř-
šel a Ivan Rázl /asi ještě pod vlivem
cudlání v "Zlatém kolovratu"/ měl jednu
chvilku tvrdou fušku soustředit se na ro-
li mocného lesu pána. Dokončení na str. 5.

IN MEMORIAM

V Porters Lake, NS, jsme
měli znamenitého čtená-
ře a "vojenského kome-
ntátora" Jaroslava Ti-
chého, aktivního účast-
níka 2. zahr. odboje v
Anglii. /Vedlejší foto
je z r. 1941./ "John"
Tichý dne 4. prosince t.
r. zemřel a memorial
service po kremaci byla sloužena v Hal-
ifaxu 10. 12. za účasti krajanů a býv. kan.
vojáků. Bylo mu pouhých 65 let. --Narodil
se 23. června 1921 v Praze 7. Jeho otec
byl Čech od Roudnice, matka rakouského
původu. Po maturitě na reálce v Ml. Bole-
slavi nastoupil voj. službu u 151. děl. pl.
na Pohořelci. Po okupaci odešel přes
Slovensko a Balkán do Francouzi kontro-
lované Sýrie. Přes Egypt se dostal do
Marseille, Agde, La Nouvelle, Le Lac k 50 mm protitank, baterii. Po kapitulaci Fran-
cie se přes Sete a Gibraltar, na lodi "Vice Roy of India" přesunul do Plymouth
v Anglii. Byl jedním z nejmladších dobrovolníků v Cholmondeley parku. Dne 14.
června 1944 se oženil s Evou D. Creasyovou, členkou Royal Army Service Corps.
/Její otec byl MUDr. Rolf R. Creasy, Commander/Surgeon, Royal Navy-veterán I. svět.
války, který přežil nám. bitvu u Jutlandu./ Eve přijela za svým mužem do Prahy
v listopadu 1945. Těsně před kom. pučem v r. 48. odjela do Anglie, kam ji John kon-
cem března 48 -po riskantním přechodu u Fürthu-následoval. Do Kanady emigrovali
v srpnu 1950. Při vypuknutí korejské války se John přihlásil do kan. armády a
sloužil 6 let v rámci NATO v záp. Německu. Do civilu odešel v r. 1962 a usadil
se v provincii Nova Scotia. John Tichý byl členem Král. kan. legie, odbočky 601,
v Torontě a účastnil se krajanského života v Halifaxu. Měl velkou sbírku vo-
jenských knih, historických přilbic a zbraní. Miloval přírodu a po řadu let žil
se svou sympatickou paní "odříznut od světa" na malé farmě na pobřeží Atlanti-
ku. Měl kolem sebe domácí i divoká zvířata. V osadě, která se jmenovala Head of
Chezzetcook, byl populární postavou. Letos v létě se splnil jeho dávný sen: po
řadě let se podívat na kamarády v Anglii; potěšil se setkáním s B. Šulcem a B.
Novákem. Navštívil také hroby několika, kteří za války padli nebo zemřeli po
válce. John Tichý byl vždy jeden z prvních, kdo
telefonicky komentovali obsah vojenské stránky
a dával návrhy do budoucna. Oceňovali jsme vždy
jeho rady a jeho vynikající smysl pro humor; po-
slal nám mj. znamenitou historku o Halleyově
kometě, kterou jsme přinesli na první stránce na-
šeho listu před časem. Odešel další voják-gentle-
man, daleko od rodné země, kterou miloval. Když
ho českoslovenští komunisté z vlasti vyhnali,
oblíbil si Kanadu. Bude nám moc chybět. MJ

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k naramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrována) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

S bolestí oznamujeme, že nás ve věku
66 let opustil muž, který mnoha kra-
janům v cizině vytvořil pocit domova,
aniž přitom myslel na zisk a na sebe,

MILAN FRKAL,

majitel pensionu „Milan“
v Zell am See

Jaroslava, manželka
Milan, syn

Existuje nový ontarijský zákon, který skýtá pracujícím větší ochranu proti jedovatým látkám.

at' už pracujete v kanceláři, dole, továrně, anebo v obchodě, mohl byste se vystavit
účinkům škodlivých látek, aniž byste o tom věděl.

6. listopadu bylo vládou Ontaria vydáno nové nařízení, které vstoupí v platnost 6.
prosince t.r. Toto nové nařízení poskytuje větší ochranu každému na pracovišti, a to
dvojím způsobem. Za prvé, stanoví určité úřední hranice vystavení více než 600
rozličnými jedovatými látkami. A, za druhé, žádá, aby vystavení jedovatým látkami
na pracovištích bylo omezeno zavedením kontrol, jako kupříkladu zlepšením
větrání raději než použitím dýchacích přístrojů.

Kdybyste si přáli nahlédnout do seznamu látek a být informováni o hranicích
vystavení jim, navštivte nejbližší kancelář ontarijského ministerstva práce.

Kdybyste si přáli objednat výtisk knížky obsahující nařízení, jakož i seznam
hranic jedovatých látek a vystavení jim, zašlete svůj ček, anebo peněžní poukázku
(money order) na \$ 1.00, splatný pokladníkovi Ontaria (to the Treasurer of Ontario),
na adresu:

Ministry of Government Services
Publications Services Section
5th Floor
880 Bay Street
Toronto, Ontario
M7A 1N8

Ministry of Labour

Ontario

Minister, Hon. William Wrye
Premier, Hon. David Peterson

kultura VZPOMÍNKA

JIRI WEHLE

Ze svědectví buchenwaldského spoluvězně Josefa Čapka
/Pokračování z min. čísla./

Měla to být jakási demonstrační výhrůžka obyvatelům města. Ale proměnila se vlastně v opak toho, co nacisté zamýšleli. Pro nás to byla cesta skoro triumfální. Alespoň jsem to tak pocítil. Vezli nás středem města, přes Vinohrady, tehdejší Fochovu třídu, přes Václavské náměstí, Národní třídu, kolem Národního divadla až na Smíchovské nádraží. A ož jsme byli obklopeni ozbrojenými strážemi SS, lidé se zastavovali, mávali na nás, zdravili zařatými pěstmi a otevřeně projevovali své sympatie vězňům a svůj odpor proti vězňům.

Na smíchovském nádraží nás vysadili, seřadili na nástupišti, dodatečně vyřadili ještě několik vězňů z transportu. Byl mezi nimi i můj spoluvězeň dr. Mannheimer. Byl totiž jednonohý, přišel o nohu při úrazu za první republiky. Esesáci se domnívali, že je válečný invalida z první světové války, a projevovali mu proto jisté ohledy. Svému osudu však neušel. Jak jsem se dověděl po osvobození, poslali jej tehdy sice zpět do věznic na Karlově náměstí, avšak odtud byl odtransportován v roce 1940 přece jen do koncentračního tábora, do Sachsenhausenu, kde ještě téhož roku zahynul.

Nás naložili pak bez dalšího výběru do vagónů předem připraveného vlaku. To se samozřejmě neobešlo bez nadávek a řvaní, ale nacisté při tom opět zapomněli na rasové zákony. A tak jsme se ocitli vězni židovští a tzv. árijští opět smíšeně pohromadě. Seděl jsem v jednom oddělení s V. V. Štechem, Jaroslavem Werstadtem a jinými. Nálada zprvu nebyla tuze špatná. Jízda Prahou nám jaksepatří zvedla náladu. Dali jsme se brzy septem do řeči a V. V. Štech nám vyprávěl o svých zážitcích při mírových jednáních ve Versailles po první světové válce, kdy působil jako odborný znalec. Vyprávěl velmi poutavě a tak nám cesta rychle ubíhala. Ale pak se stal malér. Asi náš šepot byl příliš hlasitý. Jeden z našich SS-strážců, který stál nedaleko na chodbě, zaslechl, že se v oddělení bavíme. A bylo zle. Vtrhl k nám a vybral si jako oběť mne. Snad proto, že jsem měl poněkud více ohnutý nos, než se mu líbilo, a vykazoval známky nečisté rasy. Zařval na mne a vytáhl jako „smradlavého žida“ na chodbu. A tam jsem musel udelet za trest pětadvacet dřepů. Bvl jsem našťastě ve formě. Vždyť jsem měl za sebou krátce předtím více než dva roky vojny a byl vytrénován. A tak mně dřepy nedělaly žádné potíže. To se ovšem esesákovi nijak nelíbilo. A tak jsem mu musel ještě pětadvacet dřepů opakovat. Když jsem se poněkud udýchaný vrátil na místo, pokazilo to přece jen naši zábavu. Byli jsme pak již raději zticha.

Dobře nám samozřejmě tak docela nebylo. Věděli jsme, že jsme vězni Hitlerovy říše a že to není zrovna záviděníhodný osud. Během cesty jsme se dozvěděli, že jedeme do koncentračního tábora v Dachau. A ačkoliv jsme samozřejmě zdaleka netušili, do čeho to jdeme, slyšeli jsme a četli o německých koncentracích dost a dost. Nedlouho předtím jsem dostal v roce 1935 od německého emigranta Wolfganga Langhoffa jeho knihu Vojáci močálů (Die Moorsoldaten), mluvil s ním a s dalšími emigranty, kterým se podařilo uniknout z koncentračního tábora. Věděli jsme o zákeřných vraždách nacistů, vždyť brzy po nástupu Hitlera k moci, již v roce 1933 zavraždili nacisté německého univerzitního profesora Theodora Lessinga v emigraci u nás, v Mariánských Lázních. Slyšeli jsme o nelidském zacházení s vězni v koncentračních táborech. Ale to vše bylo jen z doslechu, vyprávění, nikoli prožitá skutečnost. Nyní jsme však jeli sami do Dachau, jednoho z prvních pověstných koncentračních táborů Třetí říše. Věděli jsme, že nás nečeká nic dobrého. Ovšem zdaleka jsme netušili, že skutečnost vysoce překoná naše představy. A v jednom z vagónů našeho vlaku se s námi vezl také Josef Čapek svému osudu vstříc.

Dojeli jsme do Dachau někdy pozdě večer či v noci.

Zkrátka se ukázalo, že pražské gestapo — či možná berlínská ústředna — vydalo v souvislosti s námi příkazy, aby rukojmí z protektorátu byli podrobeni zvláštnímu režimu. Tak zvaná protektorátní akce z 1. září byla ubytována odděleně na bloku 27 (árijci) a na třetím a čtvrtém oddělení bloku 29 (židé). Jako zevního označení nebylo použito červených trojúhelníků, papířpadě žlutočervených židovských hvězd, ale červených pásek na rukáve. Ukázalo se, že si velitel tábora mylně vyložil nařízení gestapa, které dostal z Berlína, a zařadil do výjimečné skupiny protektorátních vězňů všechny vězně z protektorátu s výjimkou těch, kteří byli zařazeni do trestního oddělení. A tak i ti byli osvobozeni od práce, mohli si dít narůst vlasy a měli nosit červené pásky. Na blůze zůstalo jenom číslo. Tihle vězni byli dodatečně ubytováni na místnostech 1 a 2 bloku 29.

Nechodili jsme tedy do práce. Ale abychom příliš nelenořili, musili jsme přes den za blokem cvičit. Nebylo to sice příjemné, ale dalo se to vydržet.

Dostali jsme se tak více do přímého styku s našimi tzv. árijskými spoluvězni. Z té doby se datuje například moje přátelství s Jindřou Veselým, předválečným tajemníkem Rudé pomoci, se kterým jsem se letmo znal již z předválečné Prahy. Toto přátelství pak vytrvalo i po válce a mělo i své následky po osvobození. Ale to patří již do jiné kapitoly. S Josefem Čapkem jsem se v Dachau do přímého kontaktu nedostal.

Velitel Eisfeld brzy svůj omyl, aspoň částečně, poznal. A tak vězně, kteří nepatřili do akce 1. září, zase z bloku 29 vyhnal a zahrnul je zpět do práce. Většinou je dal umístit na 13. bloku. A to byl blok židovský. Podle jeho názoru to byla největší potupa, která je mohla stihnout.

V Dachau jsme však nezůstali. Všichni Češi včetně tzv. protektorátní akce byli odvezeni 26. září 1939 přes Norimberk a Bamberg do Výmaru. V dobytých vagónech, namačkání na sebe, jen s kouskem sýra a chleba, jeli jsme oblečení v letní mundúry celý den, až jsme se konečně v noci dostali na nádraží ve Výmaru. Tam jsme zůstali zavřeni ve vagónech celou noc. Byla již pořádná zima. Ráno nás seřadili před nádražím a nechali opět stát další hodiny. A pak nás hnali — bylo nás asi 2000 — pěšky s linií postů po obou stranách kolony asfaltovou sil-

nici nahoru do kopce na vrch Ettersberg, kde byl umístěn koncentrační tábor Buchenwald. Je vskutku s podivem, jak tenhle usilovný pochod do kopce ti starší a neduživější z nás vydrželi.

V Buchenwaldu nás čekalo znovu odvšivení, sprchy, holení — tentokrát nám však, protektorátním vězňům z 1. září, vlasy ponechali. Pak nás rozdělili na ubikace — bloky. Ukázalo se, že sem již před námi přišli vězni z jižních a západních Čech, zatčení ve stejné akci, kteří byli umístěni, pokud to byli židé, na zvláštním bloku číslo 10, kam jsme nyní přišli i my. Měli jsme tedy tím do jisté míry usnadněnou pozici. Zprvu nám zůstaly zachovány jisté výhody protektorátních vězňů. Měli jsme vlastního nejstaršího bloku (Blockältester) z našich vlastních řad i svou vlastní úklidovou četou (Stubendienst). Nejstarším bloku 10 byl ustanoven Jiří Fleischer z Českých Budějovic.

Také mezi židovskými vězni z akce 1. září byli někteří známější lidé z českého veřejného a kulturního života, jako byl Robert Klein, sociálně-demokratický poslanec a předseda Jednotného svazu soukromých zaměstnanců, nebo Butter, bývalý čs. generální konzul v Paříži a jiní. Zvláště bych se tu chtěl zmínit o architektu Maxmiliánu Bittermannovi, který býval sekčním šéfem na předsednictvu vlády a byl švagrem maliře Jana Zrzavého. Byl spřátelen s řadou českých spoluvězňů, měl blízko k pátečnickům a znal proto i dosti dobře Josefa Čapka. A protože režim na protektorátních blocích 36 a 37, kde byli ubytováni naši árijští spoluvězni, ale i na židovském bloku číslo 10 byl poměrně volnější, než na jiných, zvláště pak židovských blocích, rozvinul se brzy dosti živý styk mezi vězni bloku 10 a bloky 36 a 37. Úředně byl ovšem kontakt mezi židovskými a árijskými vězni, zejména mimo pracovní dobu, přísně zakázán, ale Čapek nebyl z těch, kdo by se zákazu držel. Pro něj samozřejmě neplatily rasové zákony a nehodlal se jimi řídit. A právě nejlépe se prakticky projevilo jeho dobrý poměr k židovským spoluvězňům z protektorátu, když jsme jej pozvali, aby nám přednášel na téma, které si sám zvolil. Samozřejmě ihned souhlasil. A sám navrhl, že promluví o svém bratru, o Karlu Čapkovi. A naše pozvání rád a ochotně ihned přijal. Pokud vím, měl již podobnou přednášku na svém bloku na stejné téma. Netušil asi tehdy ani on, ani my, jaké riziko tu na sebe bere. A tak přednášel jednoho dne, bylo to myslím někdy v říjnu 1939, před přeplněným blokem v naší jídelně o Karlu Čapkovi. Byl to samozřejmě podnik čistě ilegální. Ale dohled byl v té době poněkud uvolněný. Žádný příslušník SS se neobjevil. A tak nám to prošlo.

Těžko bych mohl po tak dlouhé době reprodukovat obsah přednášky. Pamatuji však dodnes celkový dojem, jakým na mne a na všechny posluchače zapůsobila. Josefův vztah k bratrovi byl vřelý a hluboký. Bylo z každého jeho slova cítit, že jej miloval a ctil a že se ho bratrova smrt hluboce a těžce dotkla. Ale to se nedá prostými slovy vyjádřit. Musíte si představit prostředí, ve kterém byla pronášena slova, česká slova, pročitána slova o velkém českém spisovateli jeho vlastním kongeniálním bratrem, bez patosu, prostě a jednoduše a snad právě proto tak citlivě a působivě. Přednáška se konala v dřevěném vězeňském baráku, uvnitř tábora, obehnaného elektricky nabitým dvojitým drátěným plotem, se strážními věžemi kol dokola, s kulomety namířenými z věží dovnitř tábora. Posluchači byli vězni v pruhovaných vězeňských šatech v postavení naprosto bezprávných lidí, na které se kdykoliv a kdekoliv kterýkoliv esesák mohl rozeřvat, vybit si na nich svou náladu či vztek tím, že je zbil, zkopal, ztrýznil nebo i zabil. Byli jsme vystaveni každodenně tomu nejhoršímu bezpráví, všemožným šikanám a ústrkům. A v tomto prostředí jsme poslouchali krásná česká slova, plná lidského citu, naplněná láskou k člověku, k životu. Doveďte si to představit? Věděli jsme, proč a jak zemřel Karel Čapek v tom smutném roce 1938, co ho vlastně nakonec zahubilo. Anebo snad právě proto, že jsme to věděli, přijímali jsme, ba přímo hltali slova Josefa Čapka, prostá a přece tak lidská a cituplná, že jsme na ně již nikdy, nikdy, zejména v ta následující těžká léta okupace a válby, nezapomněli a zapomenout nemohli.

„Jednou časně z jara,“ vzpomíná Emil Filla, spoluvězeň Josefa Čapka, „dali nás do práce a oba (tj. Filla i Čapek) jsme byli zařazeni na práci sbírat v lesíku roští a skládat na hromadu...“ Příšly zlé doby i pro Josefa Čapka. Nasadili jej pak do práce v táborovém zahradnictví. Nebyla by to musila být práce nejhorší. Čapek měl květiny i zahradu rád. Ale esesácký velitel komanda SS-Sturmführer Dumböck, sadista a nepříčetný násilník, ji dovedl vězňům náležitě znepríjemnit. Dovedl si vymýšlet různé obtížné práce, kde mohl vězně pořádně proháňet. Zejména měl ovšem spadeno na židy, kteří musili většinou nosit těžkou hlínu v nosítkách po dvou, obvykle poklusem. A za každou maličkost ukládal jim co nejpřísnější tresty. Jeho oblíbenou zábavou bylo, že nutil vězně, aby se navzájem tak dlouho fackovali, až jeden z dvojice upadl a případně již nevstal. Dívat se na tohle trýznění již musilo být pro tak citlivého člověka, jakým Čapek byl, velkým utrpením. Podle svědectví Emila Filly, který s Čapkem v komandu pracoval, byla práce umorná. „Chvěli jsme se zimou,“ píše ve své vzpomínce (v katalogu výstavy Josef Čapek in memoriam r. 1945 v Praze), „většinou přšelo a sněžilo dohromady, byl hlad a pouze vydržet 12 hodin v nepohodě a třeba jen stát bylo vysilující.“

/Dokončení v příštím čísle./

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší karnadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232 1620

55 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.
M8X 2W4

JEDEN ZE STATEČNÝCH SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

Jaroslav Doktor od 311.

František /Frank/ Krůta, rodák z Kijova na Moravě, by mohl o svém životě a svých leteckých zážitcích napsat knihu.. Narodil se 27.srpna 1916. Po vychození základních škol se vyučil obchodním příručím a ve svém volném čase se naučil létat v akci "1000 pilotů". V r.1937 nastoupil k letectvu v Brně. V Praze vyškolen na Ba534 a přidělen k stíhací letce, kde zůstal až do příchodu Němců. U Ostravy s Láďou Kopečkem přešel do Polska, pak lodí "Varšava" odjeli do Francie. Po podepsání závazku k Ciz.legii odjel do Marseille a do Afriky. Učili se střílet ze staromódních pušek a při pochodu ulicemi Sidi-bel-Abes zpívali české pochodové písně. Když vypukla válka, byl poslán na základnu Blida.

V Anglii v r.1941.

Přeložen do Tours v metrop. Francii, později do Bordeaux. Po kapitulaci Francie odletělo 7 našich v civilním angl. letadle na ostrov Jersey, kde byli internováni v místním blázinci. Anglický pilot zařídil přelet do Anglie /Cosford/. Po přecvičení na Hurikány přidělen k 312.čs.peruti, později k 245. Jako člen 32.perutě se účastnil mnoha letů nad Francií a až do odchodu do SSSR létal u 313.čs.peruti. Celkem 23 čs.letců opustilo Glasgow 21.2.44 na lodi "Reina del Pacifico", která je vezla do Egypta. Po souši se dostala skupina do Teheránu, kde čekala Dakota se sovětským pilotem. Po pauze v Baku přistáli v Moskvě, byli přeškoleni na Lavočky a posláni na Slovensko. Při let. souboji s JU 88 Krůtovi vysadil motor a donutil ho nouzově přistát na Němci obsazeném území. Podařilo se mu letadlo zapálit, byl zajat Maďary a převezen do Budapešti. Když byli zajatci dopravováni do Komárna, podařilo se mu s jedním Angličanem z transportu uprchnout, ale byli chyceni. Z dalšího transportu utekl s jedním australským letcem, ale také byli chyceni. Po třetí se mu to podařilo, byl zajat sovětskými vojáky a vrátil se na svou let. základnu v Polsku. Tam všechny vyděsil svým příchodem, protože ho pokládali za mrtvého. Účastnil se osvobození Moravy a když byl Kijov svobodný, rozhodl se přistát s Lavočkou na poli za rodinným statkem.

Setkal se s rodiči, kteří přežili Svatobořice. Pak odešel z aktivní služby a usadil se v Jablonci n.N., kde se oženil. V r.48. opustil vlast s J.Loskou. Odjel do Anglie, pracoval v Cosby a v Londýně, kde vedl český klub. Rodina emigrovala do Austrálie v r.1952. Pracoval napřed jako číšník, později vedl klub v Geraldtonu v záp. Austrálii. a stal se majitelem chem. čistírny. Ve své manželce Olze našel obětavou pomocnici. Vychovali tři syny a jednu dceru. Žije v důchodu a v r.1985 navštívil Kanadu a pí Loskovou. Zve všechny býv. kamarády, aby ho v záp. Austrálii navštívili. /Nedávno se potěšil návštěvou L.Světlíka z N.Zélandu. / Dodatečně mu gratulujeme k 70.narozeninám, které oslavil 27.srpna t.r.

V Torontě v r.1985.

brousil v 50.letech autoválce v Praze. Před válkou přežil těžkou havárii v Prostějově a za války několik nouzáků v East Wretham. Zemřel v Praze po srdečním záchvatu 13.srpna t.r.--Nová kniha dr.Z.Šmoldase "Čs.letci v boji proti fašismu", vyjde v edici "Naše Vojsko" a zachytí účast našich letců v občanské válce ve Španělsku, za 2.světové války v Polsku, Francii, V.Británii a SSSR. Bude stát 50 Kčs.--Při obřadu 26.10. v Brookwoodu byl uložen popel red.Jostena, Ruprechtův a paní Švarcové. Sešlo se 110 osob, mezi nimi tit.biskup litomyšlský dr.Jaroslav Škarvada, obřady řídil dp.dr.Jan Lang, SJ. Za letce promluvil krátce V.Soukup a za ČSOL mjr.gšt.Miloslav Kašpar.--F.Fajtl dokončil rukopis nové knihy "Boje a návraty".--6.12.tomu bylo 100 let, co se narodil zakladatel první čs.továrny na letadla, dr.Vladimír Kabeš. Podnik začal v r.1929 vyrábět také auta Aero.--"Signál" č.29 přinesl reportáž J.Vopáleckého o našich letcích v Ciz.legii "Světání v poušti". S ním tam byli Josef Kubák a Jan Hrnčíř.--2.díl "Války ve vzpomínkách pamětníků" vydalo jej Okr.kult.středisko Pelhřimov/ obsahuje kapitolu o boji čs.letců ve 2.svět.válce, o plk.Janu Pernikářovi a Josefu Dygrýnovi-Ligotickém. V obřadové části je fotografie O.Doležala a Z.Hanuše od 311.--"HR" přinesl článek o škt.let.K.Vykoukalovi, pův. z Chotěboře, který padl jako velitel letky 41.angl.perutě 21.5.42 nad kanálem La Manche. Létal také u 313.čs.perutě.--Máme podrobný záznam o let.kariéře Emiliána Mrázka, který padl v posádce mjr.Breicetla nad Biskají 21.8.43. S ním zahynul také známý boxer Vilda Jakš.--Václav Čapek se v r.40 ze Sydney hlásil do čs.jednotek na Stř.východě a bojoval u Tobruku. Později se dostal k 311. a havaroval s osmi kamarády u Plymouthu 13.7.44--Marta Kubišová měla v "HR" zajímavý článek "Noční stíhači". Je v něm zmínka o M.Manfeldovi, S.Janáčkově, J.Kloboučnickovi, J.Klváčkově, Veselém, Nečasovi a j. od 68.angl.perutě.--Jarda a Betty Polívkovi nám z Kalifornie věnovali velkou fotografii letounu typu M-130 "China Clipper", který začal pravidelnou let.dopravu cestujících 22.11.1935. Navíc nám napsal osobní vzpomínku na Vildu Gotha. Znal se v r.1934 v Prostějově a kamarádili se s Tobyškou.--Podle některých zpráv žije učitel plk.K.Mrázka Harry Broadhurst v Londýně v Anglii, ač některé zprávy naznačují, že zemřel před časem v záp.Kanadě, odkud pocházel.--Vlad.Palička od 313. nám z USA zapůjčil 5 vzácných fotografií. Jsou na nich mj.: Hubáček, Zima, Murcek, Strýc, Souhar, Štefánek, K.Pošta, F.Peřina a Vojta Smolík.--"FlyPast" popsal nedávno osudy letounu Spitfire MK.V AR 501, kterou za války sloužil u 310. a od února 44 u 312.perutě. Restaurovaný letoun je v muzeu v Duxfordu.--Dáváme dohromady podrobnosti o škt.Jar.Himrovi, který pochází z Věrovan u Olomouce. Kdo nám může pomoci? Byl sestřelen 24.9.43 v oblasti Brestu.--Kdo ví něco o Vojt.Formánkovi, který byl ve cvikovém středisku v Cosfordu 40-41? Válku prý přežil, ale domů se nevrátil.--Jan Klán v USA těžce onemocněl.--F.Krůta plánuje zájezd do Anglie.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

Otevřeno.

Pondělí, čtvrtek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pte se nebo volejte pro podrobnější informace.

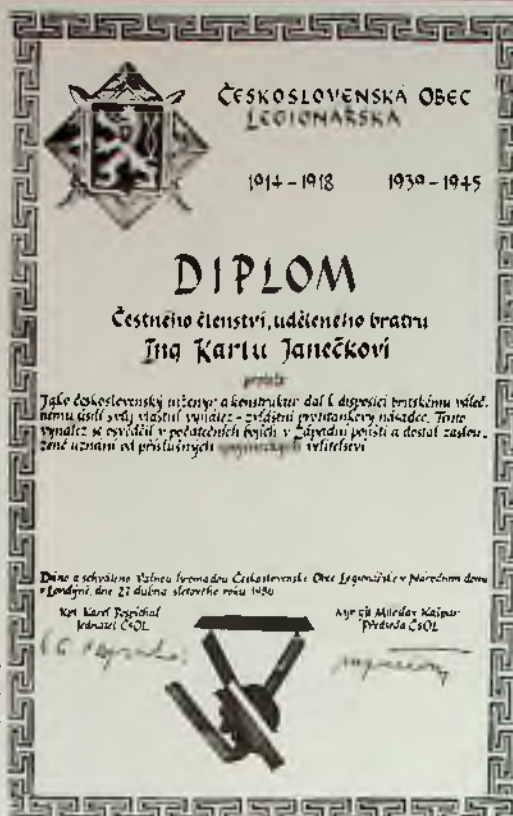
Trochu historie: v létě roku 1937 se v Praze konaly letecké závody. Na fotografii je nejblíže kameře slavný letec Jan Anderle, učitel mnohých našich stíhačů v Chebu a Prostějově před válkou, který zemřel ve Francii dne 13.prosince 1982, t.j. před čtyřmi lety. Vpravo kráčí vedle čs.důstojníků p. Vincena Hodek, majitel továrny na let.přístroje v Praze 7, konstruktér letadla HK-101, který zemřel v Ramsey, NJ, 28.8.1977. Pozná někdo další muže na této fotografii? /Z archivu p. Marie Rodkové, USA./

Srdečné blahopřání

posíláme do Ottawy inž.Karlu Janečkovi, který za svou práci v britském válečném průmyslu za 2.války dostal symbolické uznání ve formě čestného členství Čs.Obce Legionářské v zahraničí. Diplom čestného členství mu osobně předal br. Ota Hora, poslanec

čs.parlamentu do února 1948, jménem všech, kteří zůstali věrni své vojenské přísaze a pokračují ve svobodném světě ve snaze, aby v naší vlasti ve středu Evropy zavládla opět skutečná demokracie v duchu Tomáše G.Masaryka. Toto gesto vyjadřuje také dík všem, kteří sice nebojovali se zbraní v ruce, ale svou odbornou kvalifikací zbraně zdokonalovali, či dokonce vynalézali. V knize "Canadians in Italy" je celá kapitola věnována jednomu vynálezu Karla Janečka. Byl to násadec zvaný "Little John", předchůdce pozdějších protitankových ručních zbraní, který zneškodnil mnohý německý tank během postupu Kanadčanů v Itálii. Prototyp této zbraně se nachází v Anexu Kanadského válečného muzea v Ottawě, vedle exponátu gen. MacNaughtona. V té souvislosti přinesl ottawský list "Ottawa Journal" v březnu 1973 článek nadešlý "F.K.Janeček se zasloužil o vítězství Spojenců" a přinesl několik technických dat: díky násadci se projektil pohyboval rychlostí 4.050 stop za vteřinu /místo dřívějších 2.800 stop/ a jeho průraznost se díky špičce vybavené tungstenem a karbidem zvýšila podstatně. Inž.Karel Janeček je synem zakladatele známé pražské Janečkovy zbrojovky, inž. Františka Janečka. Továrna na Pankráci vyráběla nejen Jávky, ale i ruční granáty a jiné zbraně pro čs.předválečnou armádu. Karel se po válce vrátil do vlasti, ale nebyl mu vrácen žádný majetek. Neměl právo ani na rodinnou vilu v Týnici nad Sázavou. Všecko bylo znárodněno čili ukradeno bez náhrady. Zklaman se vrátil do Anglie, odkud emigroval do Kanady a usadil se v Ottawě. Tam se svou manželkou Reginou /dcerou známého krajana Grázra z Esterhazy, Sask./ těžce začínal, vychoval děti. Pracoval jako stavitel a později pro Dept.of Public Works. Letos v únoru oslavil své 82.narozeniny. Je to vzácný muž.. MJ

KYTICE

Pokračování se str. 2.

Provedení "Svatební košile" "Zlatého kolovratu" a "Vodníka" bylo obohaceno nadšeným výkonem sboru, v němž účinkovali /i když ne vždy ve stejném složení/ Marie Klečková, A. Kotlaříková, Ivan Rázl, Jitka Růžičková, Ota Safertálová, K. Tamchyna a Radka Tamchynová. Režisér Pavel Král /jinak vodník a člen muzikantské čtveřice- hrál na basu/ vytvořil, spolu s asistentkou režie Monikou Hálovou- Kolarczykovou a producentkou Jitkou Růžičkovou, zajímavé představení, k jehož úspěchu rovněž přispěli Jana Jeřábková /kostýmy-vedle jiných zásluh/, Vlado Gábor /světla/, Bohdan Zátoukanuk /zvuk/, Petr Peřina /scéna/. A ovšem Josef Musil /hudební nastudování, klavír, herec a také zpěvák/ spolu s F. Siegelem /kytara/ a J. Priesolem /bicí/. A také Ferdinand Havlík, který hudbu složil. Den po představení jsem měl příležitost začíst se do té starší "Kytice" - "Kytice" K.J.Erbena. Kouzelná knížka - hned v úvodu: "Ve skrovnou já tě kytici zavážu, ozdobně stužkou ovinu, do širých zemí cestu ti ukážu, kde příbuznou máš rodinu". Nikdy předtím jsem tak silně necítil sladkobolnou mateřídouškovou vůni Erbenových veršů. I za to - jakkoliv nepřímo - vděčím provedení Suchého "Kytice" Novým divadlem. Josef Čermák.

Pacient po operaci prostaty se probouzí z narkózy a vidí, jak se nad ním sklání chirurg, který ho operoval: „Pane doktore, prosím vás, řekněte mi upřímně, dopadlo to dobře? Rád bych totiž věděl, budu ještě moci milovat?“ — Nu, ne v celém rozsahu, odpovídá rozpačitě lékař, ale náhle potěšeně zvedá hlas — Sovětský svaz určitě!

ZANEDBANÉ TOPENÍ MŮŽE BÝT NEBEZPEČNÉ

Nejlepší zárukou, že Vaše topení je v pořádku, je občasná inspekce kvalifikovaným odborníkem. Krátká kontrola odhalí i malý problém, než se z něho vyvine problém větší.

Ucpaný komín nebo závadné topení může způsobit vážné zdravotní problémy, příp. i smrt, pokud se do Vašeho příbytku dostane nebezpečný kyslíčník uhelnatý.

Také v případě, že není dostatek vzduchu umožňujícího správné hoření, výfukové plyny nemohou vycházet komínem a pronikají do příbytku.

K tomu může dojít i v případech, když v domácnosti máte krb, kuchyňský větrák nebo jiné podobné zařízení.

Každý majitel domu je zodpovědný za to, že topení je udržováno v dobrém stavu. Bezpečné topení je základem zdravějšího příbytku.

Další informace ochotně podá každý dodavatel přírodního nebo propan. plynu či oleje. Lze také telefonovat nejbližšímu podnikateli v tomto oboru.

Toto důležité sdělení přichází od FUELS SAFET NRANCH, MINISTRY OF CONSUMER AND COMMERCIAL RELATIONS.

Ministry of Consumer and Commercial Relations

Ontario
Minister, Hon. Monte Kwinter
Premier, Hon. David Peterson

O PARAŠUTISTECH

Zajímavý článek "SILVER A a osoby kolem" popisuje mj. dojmy, které při pilotování Halifaxu nad vých. Čechami měl pilot plk. R.C. Hockey. V noci z 28.12.41 dopravil na území tehdejšího Protektorátu 3 skupiny: SILVER A, SILVER B a ANTHROPOID. Dispečerem byl škpt. Jaroslav Šustr, který byl v mobilizaci roku 1938 /podle pamětníka F./ zástupcem divizního velitele pplk. gšt. Feistmantela v budově kláštera ve Vokovicích. Po záboru Němci bydlel škpt. J. Šustr v Pardubicích, odkud odešel do zahraničí. -- Čtenář R.H. nám napsal, že znal mjr. R. Pernického v třídě D6 hranické VA. Před válkou znal také Víta Lepaříka z Holice u Olomouce, kde jeho otec byl krejčí. Za války byl shozen v tzv. Protektorátu jako velitel skupiny GLUCINIUM 2-3.7.44. Lepařík byl Gestapem zatčen, nucen ke spolupráci v plánované protihře. Nepřinášel žádné a byl Němci zastřelen. Ke skupině patřili také Ludvík Hanina, který žije v Austrálii, Josef Cikán, který zemřel v Praze v r. 1985 a František Trpík, který žije v USA. -- Býv. náčelnice Sokola M. Provazníková, rezidentka v Salem, Oregon, USA, napsala dopis redakci švýcarského "Zpravodaje" k "Případu Jindra". Ladislav Vaněk, krycím jménem JINDRA, žije v Praze. -- V Kunovicích u Uh. Hradiště žije jeden z býv. parašutistů. Jméno nám není známo. -- "České Slovo" vycházející v NSR přineslo recenzi Bertonovy knihy "Atentát na Heydricha". Jde o paměti býv. něm. krim. rady Pannwitz, který v r. 42 vyšetřoval okolnosti atentátu na Heydricha. Pannwitz zemřel v záp. Německu v r. 1975. -- S. Berton dokončuje rukopis "Depeše na přání Jindry". Žije v Austrálii. -- Rádi bychom měli v archivu knihu, která vyšla doma v r. 1985. Autoři jsou Karel Richter a Vlad. Kožnár a kniha se jmenuje "Nepřítel na dosah". -- Článek "Na prahu smrti" v "HR" tvrdí, že prof. Lad. Vaněk se defacto během pražské revoluce v květnu 47 stal velitelem Pečkárny. Sokolská podzemní organizace JINDRA se jmenovala po býv. náčelníkovi Vaníčkovi. Podle článku nabídl K.H. Frank prof. Vaňkovi křeslo ministra školství v protektorátní vládě, která se měla ustavit v dubnu 45 a spolupracovat s Američany. -- Na dotaz sdělujeme, že parašutista Pavel Hromek ze skupiny BAUXITE /měla operovat stanici "Jarka"/ se narodil v r. 1912 v Prušánkách u Hodonína a zemřel 10. září 1977 v Cocsakie, N.Y., USA. Byl vysazen 22-23.3.1945 u Křižanova na Moravě. Za pražské revoluce v květnu 45 se postavil po bok kpt. Jaromírovi Nechanskému ze skupiny PLATINUM. -- Existovala skupina BRONZE? Byli v ní: npor. B. Martínek, čet. Fr. Vrbka a radista čet. Ant. Kubec. Zřítily se nad Něm. 1943.

Jura Štokman, skupina CLAY.

Poválečný pohřeb zavražděného Josefa Bierského v roce 1945. Zleva: Vladimír Řezníček, mjr. Josef Otisk, Robert Matula. Za první trojicí je Uhorita a příslušníci četnické stanice z Bílé, kteří pomáhali skupině WOLFRAM při plnění úkolů.

Setkání v ČSSR u pomníku Josefa Bierského. Zleva: Vlad. Řezníček, Josef Otisk, Karel Svoboda a Robert Matula. Všichni ze skupiny WOLFRAM. Rok: 1968.

Líšeň u Brna. Po pohřbu majora Josefa Otiska. Zleva: Josef Černota ze skupiny WOLFRAM, Rudolf Krzák ze skupiny SILICA, J. Havlásek, gen. v zál. Uchytil /přítel Otiska a vysazený v týlu nepřítelů na Slovensku, J. Krejčí /skupina: ?/ a R. Pernický ze skupiny TUNGSTEN. Setkání přátel po mnoha letech při smutné příležitosti. Rok: 1986. /Všechny tři fotografie jsou z archivu Roberta Matuly z Britské Kolumbie, Kanada./

Bistro Benes
RESTAURANT & DINING LOUNGE

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

*Příjemné Vianoce
a hodně spokojnosti
a zdraví
v Novom roku*

všetkým našim

zákazníkom —

priateľom a krajanom

praje

Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario K0K 1E0

Rev. Steve H. Petr:

Vánoční meditace

/DOJMY Z MĚ CESTY DO SVATÉ ZEMĚ 1986./

Kamkoliv dnes pohlédneme, všude to svítí, voní a zní předvánočními motivy. Blížkost Vánoc mi navrácí vzpomínky a dojmy očitého svědka, který letos procestoval arabské země a Izrael, kde se před dvaceti stoletími narodil Spasitel světa. --Byl to zvláštní pocit, když naše letadlo Královské letecké společnosti Jordán přistálo v srdci nepřehledné pouště, v docela moderním hlavním městě AMMAN. Odtud jsem podnikal výpravy všemi směry, také daleko na jih, do města vytesaného ve skalách PETRA, kde dávny národ přinášel lidské oběti na krvavém oltáři. Nebo ke brodu JÁBOK, kde Jákob bojoval s andělem a obdržel nové jméno. A nezapomenutelný zážitek, když jsem vystoupil na horu NEBO, odkud Mojžíš nahlížel do země zaslíbené po 40 ti-letém putování pouští. Tato hora se nalézá na hranicích Jordánu a Izraele, za horou je planina a poušť, pod horou jordánské údolí s řekou JORDÁN, na dohled je MRTVÉ MOŘE a město JERICHO, město zeleně a palem. Není divu, že se zde začal uskutečňovat sen neposlušného lidu o vstupu do země zaslíbené. --Ovšem i EGYPT byl neodolatelný, se všemi historickými místy, se svými drásajícími kontrasty bídy a bohatství, SUEZSKÝM KANÁLEM, nedohlednou pouští, hlavním městem KAIRO/12 milionů obyvatel/, rozděleným řekou NIL na KAIRO a GIZA, kde se nacházejí pověstné sfingy a pyramidy CHEOPS a další. Na rozdíl od ostatních řek obrovský NIL je požehnáním pro obrovskou zemi, kde je jinak jen písek a neúrodná půda. Nelitoval jsem daleké cesty na jih Egypta, do výměně pouště a nesnesitelného parna, do KARNAK a LUXOR, kde se nachází UDOLÍ EGYPTSKÝCH FARAONŮ, kde je celá řada pyramid a v jedné odpočívá Hatshepsut, nevládní matka Mojžíšova, egyptská princezna. Egypt poskytl azyl a pohostinství už v dávných dobách Abrahamovi, potom Josefovi, který pro svou moudrost a čestnost se stal spoluvládce faraona, také Mojžíšovi, který si později raději vyvolil utrpení se svým poniženým lidem, než křeslo faraonovo /Židům 11, 24-26./ --Egypt také poskytl azyl a bezpečí tesaři Josefovi, Marii a dítětku, když utíkali před hněvem Herodesa do této země. Ovšem žádná jiná země a žádná historická místa nemohou zastínit hluboký dojem z pobytu ve Svaté zemi. Palestina, jak říkají Arabové, neboli Izrael, jak říkají Židé. To nepřátelství na život a na smrt mezi nimi stále trvá, ač mají společného otce Abrahama. Z jeho syna Izmaele povstali Arabové a z druhého syna Izáka povstali Židé, a přece nikdo na světě se nenávidí víc, než tyto pokrevní bratři! Když jsme skončili prohlídku pevnosti MASADA v srdci judské pouště, vysušení jsme se těšili na koupání v Mrtvém moři, kde netřeba plavat, neboť voda je tak slaná a tak hustá mlinerdiemi, že pouze splýváte. Byl to požitek číst si časopis a nechat se unášet na hladině. I návštěva jeskyně QUMRAN je zajímavá, neboť zde se našly svitky Písma, starodávne rukopisy, které potvrdily pravdivost Bible. Potom následovaly cesty do ACCA, středověké pevnosti křižáků, do pěkného města TEL-AVIVU. Zajímavá je JAFFA čili JOPPA, kde apoštol Petr obdržel vidění, aby zvěstoval evangelium pohanům. Pak HAIFA a hora KARMEEL, město CAESAREA se svým aquaduktem, který vybudoval Herod na počest římského Caesara. Další zastávkou byla BETANIA, kde byl Lazar vzkříšen k životu ze skalního hrobu před mnoha svědky, starodávny NAZARET, kde stávala tesařská dílna Josefova a ovšem Jeruzalém, křižovatka náboženských a politických bojů, která mně připomínala Prahu se svými historickými památkami a náboženským a politickým varem všech století. Starý Jeruzalém v hradbách se Zdi Náfků, synagogami a mešitami, vykopávkami Kaifášova a Anášova paláce, Pilátova pevnost, hora Olivetská, zahrada Getsemanská, Golgota-místo, kde trpěl a umíral na kříži Syn člověka za hříchy lidstva.

Ovšem, v době vánoční si uvědomuji, jak hluboce na mě zapůsobil BETLÉM, svým místem, kde se tak prostě, chudě a lidsky narodil Ježíš.

Dokončení na str. 8.

RÁD ONTARIA

Ti všichni, kdo svými činy dosahují nejvyšších met, zasluhují nejvyšší uznání, jež Ontario je s to dát.

Rád Ontario je nejvyšší pocta udílená vládou Ontario; byl zaveden proto, aby mohla být vzdána čest některým neobyčejným lidem, jichž činy podstatně přispěly k zvýšení blahobytu Ontaria.

O navržení k udělení Řádu Ontaria bude rozhodovat poradní sbor. Čestným předsedou tohoto sboru je The Hon. Lincoln M. Alexander, guvernér Ontaria. Členy sboru jsou:

Chairman

The Honourable William G.C. Howland,
Chief Justice of OntarioHonourable Hugh Edighoffer,
Speaker of the Legislative AssemblyMr. Robert Carman, Secretary of the Cabinet
and Clerk of the Executive Council

Kdybyste věděli o někom, kdo by zasluhoval svými vlastnostmi nominace, někom, jehož činy přispěly k dobru společnosti žijící v Ontariu a všude jinde, můžete příslušného k udělení navrhnout. Formuláře návrhů můžete obdržet, napíšete-li na adresu:

The Ontario Honours and Awards Secretariat
Ministry of Intergovernmental Affairs,
5th Floor, Mowat Block,
900 Bay Street, Toronto
M7A 1C1

anebo zatelefonujete-li na číslo (416) 963-0559.

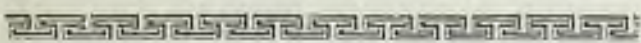
Navržení musí dojít na uvedenou adresu nejpozději do 31. prosince t.r.

Ⓞ Ontario

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Tel-Avivu je ulice Jana Masaryka, v Jeruzalémě ulice Wallenbergova. --V Londýně zemřel česko-něm. historik dr. J. W. Brügel, 81. Napsal dvoudílnou studii "Češi a Němci", která vyšla také německy a anglicky. --6. 12. slavil MVDr. Gen. M. Ferjenčík v Kolorádu, USA, své 82. narozeniny; 1. 12. se inž. Mikuláš Mára přehoupel přes "81". Mladíci: Karel Smrčka z Pretorie, RSA bude 61 poslední den v roku a inž. Boh. Kobliha měl v Anglii 4. 12. pouhých "56". --Tony Čech, brňák každým coulem, vkročil do 30. roku svého znamenitého rozhlasového programu "Old Country Polka Time" v Owosso, Mich. --Kongresu Spol. pro vědu a umění v Bostonu se účastnilo 255 osob a bylo předneseno celkem 150 přednášek. Čestnými členy SVU se stali: Václav Černý, Sir Cecil Parrott /in memoriam/, Viktor Fischl /Avigdor Dagan/ a Jan Papánek. --Titulární biskup litomyšlský, Otec dr. Jaroslav Škarvada, navštívil věřící krajany na Tasmanii. Byl přijat starostou Launcestonu a podíval se na Vyhánkovu mlék. farmu "LACRUM". Hostitelem p. biskupa byli manželé Nermutovi. --Mezi věrně čtenáře "Našince" v JAR patří býv. batovci Bujok /82/, Muchna a Okénka. Dp. Čížkovský bydlí v Pinetown. --Pomník TGM v Chicagu je ve špatném stavu a hlavní kancelář Čs. národní rady am. byla o tom vyrozuměna. --Zasláno: "40ti-letý Čech v NSR hledá upřímnou ženu do

Vánoční meditace

Pokračování se str. 7.

V mých představách to mělo být malé městečko, zapadlé kdesi v Judských horách a nyní vidím, že není tak docela vzdálené. Stát Izrael není Kanada, co se rozlohy a prostoru týče a tak všechna místa jsou zde rozložena na malém území. BETLÉM je téměř předněstím Jeruzaléma, vzdálený asi 8 km. Jak nezapomenutelný zážitek, když jsem unaven putováním a horkem ušel na kámen na Poli pastýřů, na tom poli, kde před dvaceti stoletími andělé zvěstovali radostné poselství: Narodil se vám dnes Spasitel, kterýž je Kristus Pán v městě Davidově. A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvnátko plénkami ovnuté, ležící v jeslích. A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského, chválicích Boha a řkoucích: Sláva na výsostech Bohu, pokoj lidem, dobrá vůle. I stalo se, když odešli andělé, že pastýři si řekli vespolek: Pojďme do Betléma a vízme tu věc, kteráž se stala, o níž oznámil nám Pán. --

Milí přátelé, toto Betlémské poselství zaznívá k nám dodnes a je všem lidem dobré vůle posílou a povzbuzením. Žijeme ve světě nejistém, plném násilí, teroru a zločinu. Nejsme si nikdy jisti životem a proto skládáme naději v Toho, který se zrodil v Betlémě, aby vysvobodil lidstvo z toho chaosu, teroru a korupce a připravil nám lepší domov, kde spravedlnost a pokoj přebývá. Jsou mnozí, kteří jsou tak sebejistí a tak sebevědomí, že si i myslí, že žádného Boha nepotřebují, ani toho Ježíše, který se narodil v Betlémě. Ale potom, když přijde těžká nemoc, nečekané neštěstí nebo osobní tragedie, i tito jednotlivci cítí svou bezmocnost a nejistotu. Utěcha, posila a naděje spočívá v Tom, který se narodil v Betlémě, aby vytrhl člověka z následků neposlušnosti, hříchu a věčné smrti. A když přichází stáří a síl ubývá, tu znovu cítíme svou závislost na Kristu Ježíši, Dárci života, toho časného i věčného. -- Dobrá kniha, Bible, odkaz našich předků praví v epistoletě k Římanům, 6. kap.: Odplata za hřích je smrt, ale milost Boží je život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem. -- Milý čtenáři, všechna slova by byla zbytečná, všechna vánoční radost a vánoční předsevzetí by byla prázdná, kdyby ten Ježíš, který se narodil v Betlémě, se nenarodil také ve Tvém srdci.

Rev. Steve Petr na "korábu pouště" u pyramid.

Oblíbený starosta izraelského hlavního města Jeruzaléma, Teddy Kollek, se narodil ve Vídni, z českých rodičů. V městě Ramla u

50ti let, která žije v USA nebo v Kanadě. --Přednáška dr. Vlastislava Chalupy v Clevelandu byla znamenitá; nazval ji "28. říjen v dějině souvislosti české a slovenské státnosti". Vážným zájemcům pošleme kopii. --Dr. Josef Kratochvíl - J. K. Baby vydal arch. číslo "Čs. Skauta-exulanta" o 40ti stranách. --Příjemným překvapením všech na večeri k 90. narozeninám dr. J. Papánka 24. 10. v budově UN byla účast rasloužilé čs. exilové sociální pracovníce z Norska, paní Aničky Kvapilové. --Koncem ledna má v Oslo výstavu politických koláží K. Trinkewitz, rezident Hamburku, NSR. --Kazety "Všesok. slet v Praze 48", Ingrišova "Kantuta" a "Karel Hašler vzpomíná" lze objednat na adrese: G. Špánek, 1364 Drake Ave., Burlingame, CA. 94010, USA. --V San Diegu, CA. měl dr. Jiří Breber přednášku na téma "Jak jsem viděl Indii a Nepál". 25. 1. budou přednášet manželé Liškovi o cestě kolem světa. --Zd. Pražák úspěšně v Clevelandu absolvoval zápal středního ucha. --Známy čs. kreslíř Ota Janeček vystavoval své práce v um. galerii města Aberdeen, v rámci kult. výměny mezi Skotskem a ČSSR. --Mech. inž. Karol Galuška se začíná o vystěhování ze Švýcar do Kanady. --P. Dvořák žije v Burlington, VT.

GOOD NEWS CANADA PENSION PLAN

Kanadské důchodové pojištění bude zvýhodněno od 1. ledna 1987

Od prvního ledna 1987 dojde ke změně v kanadském důchodovém pojištění. Tyto změny dají Vašemu důchodu pevný a dlouhodobý finanční základ. Je důležité vědět, jaké výsady jsou k dispozici, protože Vaš důchod bude pro Vás nebo pro Vaši rodinu představovat základní měsíční příjem po odchodu do penze, stanete-li se invalidou, nebo zemřete-li. Nicméně budete muset o tyto nabízené výsady požádat, pokud si myslíte, že na ně máte nárok. Následující informace Vás seznámí s nejdůležitějšími úpravami. Jsou to dobré zprávy!

Finanční zajištění lepší budoucnosti

Nové úpravy uvedou důchodové pojištění do větší finanční jistoty. Právě v této době Vy a Vaš zaměstnavatel přispíváte z celkového výdělku 18%. Každým rokem (až do r. 1991) se bude tento příspěvek zvyšovat o 0,2% a potom (až do r. 2011) to bude o 0,15%. Bude-li Vám z výdělku odečten maximální příspěvek, zaplatíte v r. 1987 asi o \$26 00 více.

Širší výběr možností důchodového pojištění

Po 1. lednu 1987 budete oprávněni dostávat důchod již od 60 let. Na toto můžete mít nárok, i když neodcházíte plně do důchodu. Jestliže ale začnete brát důchod dříve než v 65 letech, budete měsíčně dostávat méně, protože jste celkově méně přispěli, a důchod budete pobírat déle. Anebo rozhodnete-li se začít brát důchod až po 65 letech (až do 70), Vaš měsíční důchod bude vyšší. Normálně by se Vám měl důchod začít vyplácet v prvním měsíci po 65. narozeninách. Každý následující měsíc pak bude důchod upraven o 0,5%. Tato úprava se bude provádět tak dlouho, dokud nebude důchod pobírat.

Zvýšení invalidního důchodu

Máte-li nárok na invalidní důchod, Vaš měsíční příjem bude podstatně vyšší. Např. maximální invalidní důchod bude zvýšen z \$487 00 až na \$635 00. Zrovna tak každý, kdo začíná pracovat nebo se vrací do práce, bude oprávněn žádat o invalidní důchod (ocitnete-li se v takové situaci), když platí příspěvky po 2 roky během posledních 3 let.

Vdovský důchod bude nadále vyplácen i po uzavření nového sňatku

Jestliže pobíráte vdovský důchod, od nynějška budete na něj mít nárok i po uzavření nového sňatku. Můžete o něj žádat i zpětně.

Dělení důchodu mezi manžell po rozvodu

Jestliže rozvedení, každý z manželů má nárok na polovinu důchodu, který si společně předplácali. Po 1. lednu 1987 se důchod může vyplácet odděleně, došlo-li k rozvodu manželů nebo druhá a druhý.

Rozdělení důchodu

Jestliže manželé dostávají důchod, který si společně během života předplácali, mohou si žádat o jeho oddělené vyplácení.

Další výhody týkající se dětí závislých na rodičích

Dříve byl důchodový příspěvek na děti nemánný, dokonce i v případě, kdy si oba rodiče platili důchod a zemřeli nebo se stali invalidy. Kdyby se toto přihodilo nyní, děti by měly nárok na dvojnásobný důchod.

Zlepšení kombinovaného důchodu

Jestliže máte nárok na invalidní a vdovský důchod zároveň, pak maximální měsíční příjem bude od nynějška zvýšen.

Budování pevného základu

Je odpovědností nás všech, abychom se na budoucí léta finančně připravili. Nové kanadské důchodové pojištění poskytna silnou základnu. Je to zdravý základ a záleží na Vás, zda na něm začnete stavět. Nikdy není příliš brzo nebo příliš pozdě. Douláma, že začnete dnes!

Máte-li zájem a podrobnější informace o těchto změnách, zašlete (zdarma) na níže uvedené tel. číslo nebo vypláte kupon a zašlete na:

CPP-INFO
P.O. Box 5400
Postal Station "D"
Scarborough, Ontario
M1R 5E8

1-800-387-8600

v Torontě 973-6868

I'd like to know more about my new Canada Pension Plan. Please send me the 'good news' in English ☐ in French ☐ about

- ☐ Retirement Pension
- ☐ Disability Pension
- ☐ Death & Survivor Benefits
- ☐ Pension Credit Splitting
- ☐ Flexible Retirement
- ☐ Financing your CPP

CANADA PENSION PLAN

Changing for the better.
Find out.

Name _____

Address _____

City _____

Province _____

Postal Code _____

03

Health and Welfare
Canada

Santé et Bien-être social
Canada

Canada